

Arrest

nr. 69 058 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die allen verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. COLELLA loco advocaat S. SAROLEA en van attaché J. VERSRTAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De eerste bestreden beslissing genomen in hoofde van Y.E. (...):

“A. Feitenrelaas

U, Y.E. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 05/07/1981 te Yerevan geboren. U bent gehuwd met A.E. (...) (OV X). Tijdens de protestbetogingen tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen van 01/03/2008 deelde u brood uit aan de manifestanten. Op 02/03/2008 werd uw vader meegenomen door de politie. Toen uw moeder uitleg ging vragen op het politiekantoor zeiden ze dat ze uw vader zouden vasthouden zolang u zich niet bij de politie aangeeft. De volgende dag ging u zich melden bij de politie. U werd 3 dagen vastgehouden. Tijdens uw aanhouding werd u bedreigd en geslagen. Uw vader werd vrijgelaten maar moest direct naar het ziekenhuis worden overgebracht. Daar werd hij verzorgd voor de slagen die hij gedurende zijn aanhouding had gekregen. Na het betalen van 5000 dollar werd uw dossier door de politie gesloten. Sindsdien werd u echter vele malen preventief voor een manifestatie van de oppositie aangehouden.

Telkens duurde de aanhouding 3 dagen, maar in sommige gevallen werd u 5 dagen vastgehouden. U werd telkens pas vrijgelaten nadat de manifestatie beëindigd was. Toen u naar aanleiding van de manifestatie van 06/04/2010 wederom voor 3 dagen werd vastgehouden besloot u dat het zo niet verder kon. Op 06/08/2010 ontving u een convocatie. U lichtte uw advocaat hierover in. Op 07/08/2010 ging hij uitleg bij de politie vragen betreffende de reden van die convocatie. U liet hem ook weten dat u de stad voor een tijdje zou verlaten. Via uw advocaat kwam u te weten dat de politie enkele zaken wilde uitklaren. U zei aan uw advocaat dat u op 12/08/2010 zou teruggaan en u zich zou aanmelden bij de politie. Op 11/08/2010 nam u samen met uw gezin en uw ouders Y.H. (...) (OV 6.670615) en Y.R. (...) (OV 6.670.615) het vliegtuig. Met behulp van A(...), die een visum voor jullie had geregeld, raakten jullie probleemloos voorbij de paspoortcontroles. U kwam diezelfde dag in België aan. Op 16/08/2010 dienden u en uw vrouw een eerste asielaanvraag in die onontvankelijk werd verklaard daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor uw asielaanvraag. Het was immers Italië die een visum aan jullie verleend had. In november 2010 kwam u van de burens te weten dat de politie op zoek was naar u. U werd namelijk beschuldigd van de moord op T.H. (...), de politieagent die tijdens de betogingen van 01/03/2008 om het leven kwam. U probeerde uw advocaat te contacteren maar deze wilde niet met u praten. In mei 2011 contacteerde uw vrouw haar ouders met de vraag of zij documenten wilden opsturen die de beschuldigingen tegen u aantonen. Op 30/05/2011 diende u een tweede asielaanvraag in België in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw volgende documenten neer: 2 dvd's, uw militair boekje, 3 medische attesten, bewijs als zelfstandig ondernemer, uw belastingsregistratie als ondernemer, uw attest van het middelbaar onderwijs, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw kinderen, de geboorteaktes van u en uw vrouw, jullie huwelijksakte, oproepingen voor het militair commissariaat, een convocatie, 2 attesten dat u wordt gezocht, een medisch attest van uw vader, een tekst die de algemene situatie in uw land weergeeft, een verklaring van uw wijkhoofd dat u Armenië moest ontvluchten met in annex kopieën van de paspoorten en eigendomsaktes van de mensen die deze verklaring ondertekenden en 84 kranten.

B. Motivering

U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Armeense autoriteiten omwille van het feit dat u op 01/03/2008 brood aan de manifestanten hebt uitgedeeld. Al uw vervolgingsproblemen zouden hieruit voortvloeien (CGVS p. 2, 8, 12).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden ((cf. uw systematische, langdurige aanhoudingen en mishandelingen waarvan u overigens niet kon zeggen hoeveel keer of wanneer die concreet plaatsvonden (CGVS p.11), de valse beschuldiging van de moord op T.H. (...) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en de onwettelijke oproepingen van het leger)) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. U legt weliswaar enkele documenten neer. Dit betreffen evenwel weinig overtuigende stukken.

De convocatie stelt enkel dat u zich op 09/08/2010 bij de politie dient aan te melden. Het bevat evenwel geen enkele indicatie naar de reden waarom u zou worden opgeroepen of zelfs in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen (CGVS p.4). Bijgevolg kan dit document op zichzelf niet aan uw asielproblemen worden gelinkt.

De door u voorgelegde attesten dd. 27/06/2011 stellen dat u sinds 06/09/2010 officieel wordt opgespoord voor het plegen van hooliganisme, het gebruik van wapens en een moordpoging (CGVS

p.5), maar bevatten geen enkele concrete referentie naar T.H. (...). Hierbij kan worden opgemerkt dat er gesproken wordt over een moordpoging op een burger terwijl u zelf stelt dat u van een moord op een politieofficier wordt beschuldigd (CGVS p.5). Dat u er niet in slaagt meer evidente bewijsstukken van dergelijke beschuldigingen tegen u voor te leggen, ondanks de grote nationale en internationale aandacht voor die moord, ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u neergelegde bewijsstukken. Tijdens het CGVS gehoor verwees u immers naar een onderzoeksgroep die in Armenië onder druk van Europa in het begin van dit jaar een onderzoek voerde naar de manier waarop het politionele en gerechtelijke onderzoek naar de dood van onder meer T.H. (...) werd gevoerd (CGVS p.9-10). In januari 2011 is er inderdaad een onderzoeksgroep van de Europese Raad van de Commissie mensenrechten, waarvan een kopie van een deel van hun verslag aan het administratieve dossier werd toegevoegd, naar Armenië geweest. Uit dit verslag, dat in mei 2011 werd uitgegeven, blijkt dat er nog geen daders voor (onder meer) de moord op T.H. (...) waren geïdentificeerd. U (zie de door u voorgelegde attesten) stelde echter dat u al sinds 06/09/2010 officieel gezocht wordt voor de moord op diezelfde persoon (CGVS p.3, 5). Het is niet aannemelijk dat een dergelijke onderzoekscommissie geen melding van u zou maken indien u daadwerkelijk officieel voor die moord wordt gezocht. Dat uit dit onderzoek blijkt dat er (ernstige) fouten werden gemaakt in het onderzoek naar de dood van T.H. (...) ondersteunt op geen enkele wijze de stelling dat u officieel voor deze moord gezocht wordt. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zelfs niet weet of er iets van deze beschuldiging tegen u in de pers is verschenen; dit ondanks het feit dat u officieel zou worden opgespoord voor een moord die in Armenië op veel publieke belangstelling kon rekenen (CGVS p.10).

Zoals reeds hierboven gesteld blijkt immers ook dat er in (ernstige) gevallen van politieke vervolging zeker over bericht zou worden. Voorts wist u niet op basis van welke elementen u tweeënhalf jaar na de moord plots van deze moord werd beschuldigd (CGVS p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt ook dat men tegen betaling dergelijke documenten in Armenië kan bemachtigen zodat deze documenten sowieso een geringe bewijswaarde hebben. In het licht van deze vaststellingen hebben deze attesten onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag te herstellen.

Betreffende de convocaties van het militaire commissariaat dient te worden opgemerkt dat u geen idee heeft waarvoor u wordt opgeroepen. U maakte wel melding dat ze u naar Karabach konden sturen. Niettemin blijkt uit uw militair boekje dat u reeds in 2001 uw militaire dienstplicht heeft vervuld (CGVS p.4). Indien men meerdere convocaties van het militaire commissariaat ontvangt kan verwacht worden dat men weet waarom die convocaties gestuurd worden – zeker indien men oproepingen ontvangt nadat men de verplichte legerdienst reeds vervuld heeft (CGVS p.4). Bovendien zou het zeer opmerkelijk zijn dat, indien het daadwerkelijk om een oproeping ter vervulling van de legerdienst gaat, quod non, u in 2010 op officiële wijze een uitreisstempel bemachtigde terwijl uit de convocaties blijkt dat u ook in 2009 al werd opgeroepen door het militair commissariaat (CGVS p.6-7).

De dvd's bevatten enkele beelden van manifestaties, toespraken en het geweld die voornamelijk op de betogingen van 01/03/2008 werd gebruikt. Dat de betoging van 01/03/2008 niet geweldloos verliep en er zelfs doden zijn gevallen wordt in deze beslissing nergens in twijfel getrokken. Het kan echter niet aantonen dat u omwille van deze manifestaties de door u verklaarde vervolgingsfeiten hebt meegemaakt. Het feit of u al dan niet deelnam aan deze manifestaties (moeilijk te achterhalen op de beeldfragmenten) is niet relevant voor de inschatting van uw actuele vervolgingsvrees; het kan immers op geen enkele wijze aantonen dat u nadien het slachtoffer werd van meerdere arrestaties en valse zwaarwichtige beschuldigingen.

De 84 kranten bevatten enkel informatie over de algemene toestand in Armenië maar geven geen enkele informatie over uw persoonlijke vervolgingsfeiten. U komt immers volgens uw verklaringen in geen van de artikels voor (CGVS p.5, 12).

Het bewijs van het hoofd van uw stad met annex bevat geen enkele informatie over uw asielmotieven daar het nergens de redenen vermeldt waarom u Armenië moest ontvluchten.

De tekst die de algemene situatie van uw land weergeeft kan evenmin uw persoonlijke vervolgingsfeiten staven. Behalve de onevenwichtige inkomensverdeling en het feit dat vele Armenen naar het buitenland hun geluk opzoeken toont het volgens u immers niets aan (CGVS p.5).

De door u neergelegde medische attesten geven enkel aan dat u met de mediterrane ziekte werd gediagnosticeerd en dat er bepaalde (onsuccesvolle) behandelingen werden gedaan. De documenten bevatten bijgevolg enkel medische gegevens maar geven geen enkele informatie over de door u aangegeven asielmotieven. Het medische attest van uw vader geeft enkel aan dat hij in het verleden een ribfractuur heeft opgelopen. Het bevat evenwel geen enkele informatie over de manier waarop hij die ribfractuur zou opgelopen hebben.

Uw militair boekje, uw bewijs als zelfstandig ondernemer, uw belastingsregistratie als ondernemer, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw kinderen, de geboorteaktes van u en uw vrouw, uw attest van het

middelbaar onderwijs en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geeft geen enkele informatie over uw asielmotieven.

Bijgevolg slaagt u er niet in om overtuigende bewijsstukken neer te leggen van de door u verklaarde vervolgingsfeiten terwijl dit in de door u verklaarde omstandigheden van u kan verwacht worden.

Er moet dan ook worden besloten dat u het niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt die naar uw zeggen de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen.(...)"

1.2. De tweede bestreden beslissing genomen in hoofde van A.E. (...):

"A. Feitenrelaas

U, A.E.(...) , verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeens afkomst te zijn. U werd op 04/04/1985 in Yerevan geboren. U bent getrouwd met Y.E. (...) (OV 6.670.581). Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Op 11/08/2010 nam u samen met uw gezin en uw schoonouders Y.H. (...) (OV 6.670.615) en Y.E.(...) (OV 6.670.615) het vliegtuig naar België en diende er op 16/08/2010 een asielaanvraag in. Deze werd echter onontvankelijk verklaard daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor uw asielaanvraag. Op 30/05/2011 diende u een tweede asielaanvraag in.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot Y.E.(...)(CGVS p.3). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Armeense autoriteiten omwille van het feit dat u op 01/03/2008 brood aan de manifestanten hebt uitgedeeld. Al uw vervolgingsproblemen zouden hieruit voortvloeien (CGVS p. 2, 8, 12).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende

bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden ((cf. uw systematische, langdurige aanhoudingen en mishandelingen waarvan u overigens niet kon zeggen hoeveel keer of wanneer die concreet plaatsvonden (CGVS p.11), de valse beschuldiging van de moord op T.H. (...) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en de onwettelijke oproepingen van het leger)) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. U legt weliswaar enkele documenten neer. Dit betreffen evenwel weinig overtuigende stukken.

De convocaties stelt enkel dat u zich op 09/08/2010 bij de politie dient aan te melden. Het bevat evenwel geen enkele indicatie naar de reden waarom u zou worden opgeroepen of zelfs in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen (CGVS p.4). Bijgevolg kan dit document op zichzelf niet aan uw asielproblemen worden gelinkt.

De door u voorgelegde attesten dd. 27/06/2011 stellen dat u sinds 06/09/2010 officieel wordt opgespoord voor het plegen van hooliganisme, het gebruik van wapens en een moordpoging (CGVS p.5), maar bevatten geen enkele concrete referentie naar T.H. (...). Hierbij kan worden opgemerkt dat er gesproken wordt over een moordpoging op een burger terwijl u zelf stelt dat u van een moord op een politieofficier wordt beschuldigd (CGVS p.5). Dat u er niet in slaagt meer evidente bewijsstukken van dergelijke beschuldigingen tegen u voor te leggen, ondanks de grote nationale en internationale aandacht voor die moord, ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u neergelegde bewijsstukken. Tijdens het CGVS gehoor verwees u immers naar een onderzoeksgroep die in Armenië onder druk van Europa in het begin van dit jaar een onderzoek voerde naar de manier waarop het politieel en gerechtelijk onderzoek naar de dood van onder meer T.H. (...) werd gevoerd (CGVS p.9-10). In januari 2011 is er inderdaad een onderzoeksgroep van de Europese Raad van de Commissie mensenrechten, waarvan een kopie van een deel van hun verslag aan het administratieve dossier werd toegevoegd, naar Armenië geweest. Uit dit verslag, dat in mei 2011 werd uitgegeven, blijkt dat er nog geen daders voor (onder meer) de moord op T.H. (...) waren geïdentificeerd. U (zie de door u voorgelegde attesten) stelde echter dat u al sinds 06/09/2010 officieel gezocht wordt voor de moord op diezelfde persoon (CGVS p.3, 5). Het is niet aannemelijk dat een dergelijke onderzoekscommissie geen melding van u zou maken indien u daadwerkelijk officieel voor die moord wordt gezocht. Dat uit dit onderzoek blijkt dat er (ernstige) fouten werden gemaakt in het onderzoek naar de dood van T.H. (...) ondersteunt op geen enkele wijze de stelling dat u officieel voor deze moord gezocht wordt. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zelfs niet weet of er iets van deze beschuldiging tegen u in de pers is verschenen; dit ondanks het feit dat u officieel zou worden opgespoord voor een moord die in Armenië op veel publieke belangstelling kon rekenen (CGVS p.10).

Zoals reeds hierboven gesteld blijkt immers ook dat er in (ernstige) gevallen van politieke vervolging zeker over bericht zou worden. Voorts wist u niet op basis van welke elementen u tweeënhalve jaar na de moord plots van deze moord werd beschuldigd (CGVS p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt ook dat men tegen betaling dergelijke documenten in Armenië kan bemachtigen zodat deze documenten sowieso een geringe bewijswaarde hebben. In het licht van deze vaststellingen hebben deze attesten onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

Betreffende de convocaties van het militaire commissariaat dient te worden opgemerkt dat u geen idee heeft waarvoor u wordt opgeroepen. U maakte wel melding dat ze u naar Karabach konden sturen. Niettemin blijkt uit uw militair boekje dat u reeds in 2001 uw militaire dienstplicht heeft vervuld (CGVS p.4). Indien men meerdere convocaties van het militaire commissariaat ontvangt kan verwacht worden dat men weet waarom die convocaties gestuurd worden – zeker indien men oproepingen ontvangt nadat men de verplichte legerdienst reeds vervuld heeft (CGVS p.4). Bovendien zou het zeer opmerkelijk zijn dat, indien het daadwerkelijk om een oproeping ter vervulling van de legerdienst gaat, quod non, u in 2010 op officiële wijze een uitreisstempel bemachtigde terwijl uit de convocaties blijkt dat u ook in 2009 al werd opgeroepen door het militair commissariaat (CGVS p.6-7).

De dvd's bevatten enkele beelden van manifestaties, toespraken en het geweld die voornamelijk op de betogingen van 01/03/2008 werd gebruikt. Dat de betoging van 01/03/2008 niet geweldloos verliep en er

zelfs doden zijn gevallen wordt in deze beslissing nergens in twijfel getrokken. Het kan echter niet aantonen dat u omwille van deze manifestaties de door u verklaarde vervolgingsfeiten hebt meegemaakt. Het feit of u al dan niet deelnam aan deze manifestaties (moeilijk te achterhalen op de beeldfragmenten) is niet relevant voor de inschatting van uw actuele vervolgingsvrees; het kan immers op geen enkele wijze aantonen dat u nadien het slachtoffer werd van meerdere arrestaties en valse zwaarwichtige beschuldigingen.

De 84 kranten bevatten enkel informatie over de algemene toestand in Armenië maar geven geen enkele informatie over uw persoonlijke vervolgingsfeiten. U komt immers volgens uw verklaringen in geen van de artikels voor (CGVS p.5, 12).

Het bewijs van het hoofd van uw stad met annex bevat geen enkele informatie over uw asielmotieven daar het nergens de redenen vermeldt waarom u Armenië moest ontvluchten.

De tekst die de algemene situatie van uw land weergeeft kan evenmin uw persoonlijke vervolgingsfeiten staven. Behalve de onevenwichtige inkomensverdeling en het feit dat vele Armenen naar het buitenland hun geluk opzoeken toont het volgens u immers niets aan (CGVS p.5).

De door u neergelegde medische attesten geven enkel aan dat u met de mediterrane ziekte werd gediagnosticeerd en dat er bepaalde (onsuccesvolle) behandelingen werden gedaan. De documenten bevatten bijgevolg enkel medische gegevens maar geven geen enkele informatie over de door u aangegeven asielmotieven. Het medische attest van uw vader geeft enkel aan dat hij in het verleden een ribfractuur heeft opgelopen. Het bevat evenwel geen enkele informatie over de manier waarop hij die ribfractuur zou opgelopen hebben.

Uw militair boekje, uw bewijs als zelfstandig ondernemer, uw belastingsregistratie als ondernemer, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw kinderen, de geboorteaktes van u en uw vrouw, uw attest van het middelbaar onderwijs en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geeft geen enkele informatie over uw asielmotieven.

Bijgevolg slaagt u er niet in om overtuigende bewijsstukken neer te leggen van de door u verklaarde vervolgingsfeiten terwijl dit in de door u verklaarde omstandigheden van u kan verwacht worden.

Er moet dan ook worden besloten dat u het niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielaanvraag, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt die naar uw zeggen de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen..”

De door u en uw man voorgelegde documenten werden reeds bij uw man besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.3. De derde bestreden beslissing genomen in hoofde van Y.H. (...)

“A. Feitenrelaas

U, Y.H. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense afkomst te zijn. U werd op 12/10/1954 te Voskevaz geboren. U bent getrouwd met Y.R. (...)(OV 6.670.615). Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw zoon Y.E. (...)(OV 6.670.581) werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Op 11/08/2010 nam u samen met uw echtgenote, uw

zoon en zijn vrouw E.A. (...) (OV 6.670.581) het vliegtuig naar België en diende er op 16/08/2010 een asielaanvraag in. Deze werd onontvankelijk verklaard daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor uw asielaanvraag. U diende op 30/05/2011 een tweede asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw u volgende documenten neer: uw militair boekje, de geboorteaktes van u en uw vrouw, jullie huwelijksakte en een medisch attest.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon Y.E. (...) (CGVS p.3-4). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw zoon luidt als volgt:

“U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Armeense autoriteiten omwille van het feit dat u op 01/03/2008 brood aan de manifestanten hebt uitgedeeld. Al uw vervolgingsproblemen zouden hieruit voortvloeien (CGVS p. 2, 8, 12).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden ((cf. uw systematische, langdurige aanhoudingen en mishandelingen waarvan u overigens niet kon zeggen hoeveel keer of wanneer die concreet plaatsvonden (CGVS p.11), de valse beschuldiging van de moord op T.H. (...) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en de onwettelijke oproepingen van het leger)) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. U legt weliswaar enkele documenten neer. Dit betreffen evenwel weinig overtuigende stukken.

De convocatie stelt enkel dat u zich op 09/08/2010 bij de politie dient aan te melden. Het bevat evenwel geen enkele indicatie naar de reden waarom u zou worden opgeroepen of zelfs in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen (CGVS p.4). Bijgevolg kan dit document op zichzelf niet aan uw asielproblemen worden gelinkt.

De door u voorgelegde attesten dd. 27/06/2011 stellen dat u sinds 06/09/2010 officieel wordt opgespoord voor het plegen van hooliganisme, het gebruik van wapens en een moordpoging (CGVS p.5), maar bevatten geen enkele concrete referentie naar T.H. (...). Hierbij kan worden opgemerkt dat er gesproken wordt over een moordpoging op een burger terwijl u zelf stelt dat u van een moord op een politieofficier wordt beschuldigd (CGVS p.5). Dat u er niet in slaagt meer evidente bewijsstukken van dergelijke beschuldigingen tegen u voor te leggen, ondanks de grote nationale en internationale aandacht voor die moord, ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u neergelegde bewijsstukken. Tijdens het CGVS gehoor verwees u immers naar een onderzoeksgroep die in Armenië onder druk van Europa in het begin van dit jaar een onderzoek voerde naar de manier waarop het politionele en gerechtelijke onderzoek naar de dood van onder meer T.H. (...) werd gevoerd (CGVS p.9-10). In januari 2011 is er inderdaad een onderzoeksgroep van de Europese Raad van de Commissie mensenrechten, waarvan een kopie van een deel van hun verslag aan het administratieve dossier werd toegevoegd, naar Armenië geweest. Uit dit verslag, dat in mei 2011 werd uitgegeven, blijkt dat er nog geen daders voor (onder meer) de moord op T.H. (...) waren geïdentificeerd. U (zie de door u voorgelegde attesten) stelde echter dat u al sinds 06/09/2010 officieel gezocht wordt voor de moord op

diezelfde persoon (CGVS p.3, 5). Het is niet aannemelijk dat een dergelijke onderzoekscommissie geen melding van u zou maken indien u daadwerkelijk officieel voor die moord wordt gezocht. Dat uit dit onderzoek blijkt dat er (ernstige) fouten werden gemaakt in het onderzoek naar de dood van T.H. (...) ondersteunt op geen enkele wijze de stelling dat u officieel voor deze moord gezocht wordt. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zelfs niet weet of er iets van deze beschuldiging tegen u in de pers is verschenen; dit ondanks het feit dat u officieel zou worden opgespoord voor een moord die in Armenië op veel publieke belangstelling kon rekenen (CGVS p.10).

Zoals reeds hierboven gesteld blijkt immers ook dat er in (ernstige) gevallen van politieke vervolging zeker over bericht zou worden. Voorts wist u niet op basis van welke elementen u tweeënhalf jaar na de moord plots van deze moord werd beschuldigd (CGVS p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt ook dat men tegen betaling dergelijke documenten in Armenië kan bemachtigen zodat deze documenten sowieso een geringe bewijswaarde hebben. In het licht van deze vaststellingen hebben deze attesten onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielaas te herstellen.

Betreffende de convocaties van het militaire commissariaat dient te worden opgemerkt dat u geen idee heeft waarvoor u wordt opgeroepen. U maakte wel melding dat ze u naar Karabach konden sturen. Niettemin blijkt uit uw militair boekje dat u reeds in 2001 uw militaire dienstplicht heeft vervuld (CGVS p.4). Indien men meerdere convocaties van het militaire commissariaat ontvangt kan verwacht worden dat men weet waarom die convocaties gestuurd worden – zeker indien men oproepingen ontvangt nadat men de verplichte legerdienst reeds vervuld heeft (CGVS p.4). Bovendien zou het zeer opmerkelijk zijn dat, indien het daadwerkelijk om een oproeping ter vervulling van de legerdienst gaat, quod non, u in 2010 op officiële wijze een uitreisstempel bemachtigde terwijl uit de convocaties blijkt dat u ook in 2009 al werd opgeroepen door het militair commissariaat (CGVS p.6-7).

De dvd's bevatten enkele beelden van manifestaties, toespraken en het geweld die voornamelijk op de betogingen van 01/03/2008 werd gebruikt. Dat de betoging van 01/03/2008 niet geweldloos verliep en er zelfs doden zijn gevallen wordt in deze beslissing nergens in twijfel getrokken. Het kan echter niet aantonen dat u omwille van deze manifestaties de door u verklaarde vervolgingsfeiten hebt meegemaakt. Het feit of u al dan niet deelnam aan deze manifestaties (moeilijk te achterhalen op de beeldfragmenten) is niet relevant voor de inschatting van uw actuele vervolgingsvrees; het kan immers op geen enkele wijze aantonen dat u nadien het slachtoffer werd van meerdere arrestaties en valse zwaarwichtige beschuldigingen.

De 84 kranten bevatten enkel informatie over de algemene toestand in Armenië maar geven geen enkele informatie over uw persoonlijke vervolgingsfeiten. U komt immers volgens uw verklaringen in geen van de artikels voor (CGVS p.5, 12).

Het bewijs van het hoofd van uw stad met annex bevat geen enkele informatie over uw asielmotieven daar het nergens de redenen vermeldt waarom u Armenië moest ontvluchten.

De tekst die de algemene situatie van uw land weergeeft kan evenmin uw persoonlijke vervolgingsfeiten staven. Behalve de onevenwichtige inkomensverdeling en het feit dat vele Armenen naar het buitenland hun geluk opzoeken toont het volgens u immers niets aan (CGVS p.5).

De door u neergelegde medische attesten geven enkel aan dat u met de mediterrane ziekte werd gediagnosticeerd en dat er bepaalde (onsuccesvolle) behandelingen werden gedaan. De documenten bevatten bijgevolg enkel medische gegevens maar geven geen enkele informatie over de door u aangegeven asielmotieven. Het medische attest van uw vader geeft enkel aan dat hij in het verleden een ribfractuur heeft opgelopen. Het bevat evenwel geen enkele informatie over de manier waarop hij die ribfractuur zou opgelopen hebben.

Uw militair boekje, uw bewijs als zelfstandig ondernemer, uw belastingsregistratie als ondernemer, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw kinderen, de geboorteaktes van u en uw vrouw, uw attest van het middelbaar onderwijs en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geeft geen enkele informatie over uw asielmotieven.

Bijgevolg slaagt u er niet in om overtuigende bewijsstukken neer te leggen van de door u verklaarde vervolgingsfeiten terwijl dit in de door u verklaarde omstandigheden van u kan verwacht worden.

Er moet dan ook worden besloten dat u het niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolg artikel 9 ter van de

Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt die naar uw zeggen de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw militair boekje, de geboorteaktes van u en uw vrouw en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven. Uw medisch attest werd reeds bij uw zoon besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.4. De vierde bestreden beslissing genomen in hoofde van Y.R. (...)

"A. Feitenrelaas

U, Y.R. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense afkomst te zijn. U werd op 21/02/1957 te Burakan geboren. U bent getrouwd met Y.H. (...) (OV 6.670.615). Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw zoon Y.E. (...) (OV 6.670.581) werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Op 11/08/2010 nam u samen met uw echtgenoot, uw zoon en zijn vrouw E.A. (...) (OV 6.670.581) het vliegtuig naar België en diende er op 16/08/2010 een asielaanvraag in. Deze werd onontvankelijk verklaard daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor uw asielaanvraag. U diende op 30/05/2011 een tweede asielaanvraag in.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon Y.E. (...) (CGVS p.3-4). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw zoon luidt als volgt:

"U verklaarde vervolging te vrezen vanwege de Armeense autoriteiten omwille van het feit dat u op 01/03/2008 brood aan de manifestanten hebt uitgedeeld. Al uw vervolgingsproblemen zouden hieruit voortvloeien (CGVS p. 2, 8, 12).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden ((cf. uw systematische, langdurige aanhoudingen en mishandelingen waarvan u overigens niet kon zeggen hoeveel keer of wanneer die concreet plaatsvonden (CGVS p.11), de valse beschuldiging van de moord op T.H. (...) in de nasleep

van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en de onwettelijke oproepingen van het leger)) niet aannemelijk.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. U legt weliswaar enkele documenten neer. Dit betreffen evenwel weinig overtuigende stukken.

De convocatie stelt enkel dat u zich op 09/08/2010 bij de politie dient aan te melden. Het bevat evenwel geen enkele indicatie naar de reden waarom u zou worden opgeroepen of zelfs in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen (CGVS p.4). Bijgevolg kan dit document op zichzelf niet aan uw asielproblemen worden gelinkt.

De door u voorgelegde attesten dd. 27/06/2011 stellen dat u sinds 06/09/2010 officieel wordt opgespoord voor het plegen van hooliganisme, het gebruik van wapens en een moordpoging (CGVS p.5), maar bevatten geen enkele concrete referentie naar T.H. (...). Hierbij kan worden opgemerkt dat er gesproken wordt over een moordpoging op een burger terwijl u zelf stelt dat u van een moord op een politieofficier wordt beschuldigd (CGVS p.5). Dat u er niet in slaagt meer evidente bewijsstukken van dergelijke beschuldigingen tegen u voor te leggen, ondanks de grote nationale en internationale aandacht voor die moord, ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u neergelegde bewijsstukken. Tijdens het CGVS gehoor verwees u immers naar een onderzoeksgroep die in Armenië onder druk van Europa in het begin van dit jaar een onderzoek voerde naar de manier waarop het politieel en gerechtelijk onderzoek naar de dood van onder meer T.H. (...) werd gevoerd (CGVS p.9-10). In januari 2011 is er inderdaad een onderzoeksgroep van de Europese Raad van de Commissie mensenrechten, waarvan een kopie van een deel van hun verslag aan het administratieve dossier werd toegevoegd, naar Armenië geweest. Uit dit verslag, dat in mei 2011 werd uitgegeven, blijkt dat er nog geen daders voor (onder meer) de moord op T.H. (...) waren geïdentificeerd. U (zie de door u voorgelegde attesten) stelde echter dat u al sinds 06/09/2010 officieel gezocht wordt voor de moord op diezelfde persoon (CGVS p.3, 5). Het is niet aannemelijk dat een dergelijke onderzoekscommissie geen melding van u zou maken indien u daadwerkelijk officieel voor die moord wordt gezocht. Dat uit dit onderzoek blijkt dat er (ernstige) fouten werden gemaakt in het onderzoek naar de dood van T.H. (...) ondersteunt op geen enkele wijze de stelling dat u officieel voor deze moord gezocht wordt. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zelfs niet weet of er iets van deze beschuldiging tegen u in de pers is verschenen; dit ondanks het feit dat u officieel zou worden opgespoord voor een moord die in Armenië op veel publieke belangstelling kon rekenen (CGVS p.10).

Zoals reeds hierboven gesteld blijkt immers ook dat er in (ernstige) gevallen van politieke vervolging zeker over bericht zou worden. Voorts wist u niet op basis van welke elementen u tweeënhalf jaar na de moord plots van deze moord werd beschuldigd (CGVS p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt ook dat men tegen betaling dergelijke documenten in Armenië kan bemachtigen zodat deze documenten sowieso een geringe bewijswaarde hebben. In het licht van deze vaststellingen hebben deze attesten onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

Betreffende de convocaties van het militaire commissariaat dient te worden opgemerkt dat u geen idee heeft waarvoor u wordt opgeroepen. U maakte wel melding dat ze u naar Karabach konden sturen. Niettemin blijkt uit uw militair boekje dat u reeds in 2001 uw militaire dienstplicht heeft vervuld (CGVS p.4). Indien men meerdere convocaties van het militaire commissariaat ontvangt kan verwacht worden dat men weet waarom die convocaties gestuurd worden – zeker indien men oproepingen ontvangt nadat men de verplichte legerdienst reeds vervuld heeft (CGVS p.4). Bovendien zou het zeer opmerkelijk zijn dat, indien het daadwerkelijk om een oproeping ter vervulling van de legerdienst gaat, quod non, u in 2010 op officiële wijze een uitreisstempel bemachtigde terwijl uit de convocaties blijkt dat u ook in 2009 al werd opgeroepen door het militair commissariaat (CGVS p.6-7).

De dvd's bevatten enkele beelden van manifestaties, toespraken en het geweld die voornamelijk op de betogingen van 01/03/2008 werd gebruikt. Dat de betoging van 01/03/2008 niet geweldloos verliep en er zelfs doden zijn gevallen wordt in deze beslissing nergens in twijfel getrokken. Het kan echter niet aantonen dat u omwille van deze manifestaties de door u verklaarde vervolgingsfeiten hebt meegemaakt. Het feit of u al dan niet deelnam aan deze manifestaties (moeilijk te achterhalen op de beeldfragmenten) is niet relevant voor de inschatting van uw actuele vervolgingsvrees; het kan immers op geen enkele wijze aantonen dat u nadien het slachtoffer werd van meerdere arrestaties en valse zwaarwichtige beschuldigingen.

De 84 kranten bevatten enkel informatie over de algemene toestand in Armenië maar geven geen enkele informatie over uw persoonlijke vervolgingsfeiten. U komt immers volgens uw verklaringen in geen van de artikels voor (CGVS p.5, 12).

Het bewijs van het hoofd van uw stad met annex bevat geen enkele informatie over uw asielmotieven daar het nergens de redenen vermeldt waarom u Armenië moest ontvluchten.

De tekst die de algemene situatie van uw land weergeeft kan evenmin uw persoonlijke vervolgingsfeiten staven. Behalve de onevenwichtige inkomensverdeling en het feit dat vele Armenen naar het buitenland hun geluk opzoeken toont het volgens u immers niets aan (CGVS p.5).

De door u neergelegde medische attesten geven enkel aan dat u met de mediterrane ziekte werd gediagnosticeerd en dat er bepaalde (onsuccesvolle) behandelingen werden gedaan. De documenten bevatten bijgevolg enkel medische gegevens maar geven geen enkele informatie over de door u aangegeven asielmotieven. Het medische attest van uw vader geeft enkel aan dat hij in het verleden een ribfractuur heeft opgelopen. Het bevat evenwel geen enkele informatie over de manier waarop hij die ribfractuur zou opgelopen hebben.

Uw militair boekje, uw bewijs als zelfstandig ondernemer, uw belastingsregistratie als ondernemer, uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw kinderen, de geboorteaktes van u en uw vrouw, uw attest van het middelbaar onderwijs en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geeft geen enkele informatie over uw asielmotieven.

Bijgevolg slaagt u er niet in om overtuigende bewijsstukken neer te leggen van de door u verklaarde vervolgingsfeiten terwijl dit in de door u verklaarde omstandigheden van u kan verwacht worden.

Er moet dan ook worden besloten dat u het niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielaanspraak, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt die naar uw zeggen de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen.."

De door u en uw man voorgelegde documenten werden reeds bij uw man besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève, van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het beginsel van behoorlijk bestuur (hierna: de wet van 29 juli 1991). Tevens voeren ze een manifeste appreciatievergissing aan.

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

De verzoekende partij klaagt de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze.

Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Artikel 149 van de Grondwet is alleen van toepassing op beslissingen van rechtsprekende organen, en niet, zoals te dezen, op beslissingen van organen van het actief bestuur (RvS, nr. 108.470 van 26 juni 2002).

Betreffende de aangevoerde schending van een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR merkt de Raad op dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de hoedanigheid van vluchteling in overeenstemming met artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat (zie ook RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

2.2. De bewijslast betreffende de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.3. Verzoekers verwijzen naar een verslag van de Commissaris voor de mensenrechten en van Amnesty International om de algemene toestand betreffende mensenrechten in Armenië te duiden. Uit deze rapporten blijkt dat er naar aanleiding van de presidentsverkiezingen en meer bepaald in maart 2008 gewelddadige betogingen plaats hadden in Armenië, waarbij de Armeense overheden gebruik maken van niet proportioneel geweld en waarbij talrijke arrestaties en mishandeling van de

gearresteerden plaats had. Verzoekers legt ook dagbladen neer om de moeilijkheden te bewijzen die zich in Armenië voordoen ten gevolge van de gebeurtenissen van 1 maart 2008. Zij stellen dat in de bovenvermelde context de talrijke aanhoudingen en gevangennemingen na de betogingen van maart 2008, die zij aanhalen, bijzonder aannemelijk zijn.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) meent dat verzoekers hiermee de vaststellingen vervat in de bestreden beslissingen niet weerleggen die stellen dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier meer bepaald het stuk *“Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008”* d.d. 14 oktober 2010, dat gebaseerd is op een groot aantal betrouwbare bronnen. Dit is ook niet strijdig met de door verzoeker geciteerde bronnen met betrekking tot de gebeurtenissen van maart 2008.

2.4. Verzoekers verwijzen naar de overgemaakte documenten, namelijk een oproeping van 6 augustus 2010, een attest van 27 juni 2011, oproepingen van het militair commissariaat en een attest van het districtshoofd. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat men tegen betaling dergelijke documenten in Armenië kan verkrijgen zodat deze documenten een geringe bewijswaarde hebben. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

De bestreden beslissing stelt: *“De door u voorgelegde attesten dd. 27/06/2011 stellen dat u sinds 06/09/2010 officieel wordt opgespoord voor het plegen van hooliganisme, het gebruik van wapens en een moordpoging (CGVS p.5), maar bevatten geen enkele concrete referentie naar T.H. (...). Hierbij kan worden opgemerkt dat er gesproken wordt over een moordpoging op een burger terwijl u zelf stelt dat u van een moord op een politieofficier wordt beschuldigd (CGVS p.5). Dat u er niet in slaagt meer evidente bewijsstukken van dergelijke beschuldigingen tegen u voor te leggen, ondanks de grote nationale en internationale aandacht voor die moord, ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u neergelegde bewijsstukken. Tijdens het CGVS gehoor verwees u immers naar een onderzoeksgroep die in Armenië onder druk van Europa in het begin van dit jaar een onderzoek voerde naar de manier waarop het politieonele en gerechtelijke onderzoek naar de dood van onder meer T.H. (...) werd gevoerd (CGVS p.9-10). In januari 2011 is er inderdaad een onderzoeksgroep van de Europese Raad van de Commissie mensenrechten, waarvan een kopie van een deel van hun verslag aan het administratieve dossier werd toegevoegd, naar Armenië geweest. Uit dit verslag, dat in mei 2011 werd uitgegeven, blijkt dat er nog geen daders voor (onder meer) de moord op T.H. (...) waren geïdentificeerd. U (zie de door u voorgelegde attesten) stelde echter dat u al sinds 06/09/2010 officieel gezocht wordt voor de moord op diezelfde persoon (CGVS p.3, 5). Het is niet aannemelijk dat een dergelijke onderzoekscommissie geen melding van u zou maken indien u daadwerkelijk officieel voor die moord wordt gezocht. Dat uit dit onderzoek blijkt dat er (ernstige) fouten werden gemaakt in het onderzoek naar de dood van T.H. (...) ondersteunt op geen enkele wijze de stelling dat u officieel voor deze moord gezocht wordt. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zelfs niet weet of er iets van deze beschuldiging tegen u in de pers is verschenen; dit ondanks het feit dat u officieel zou worden opgespoord voor een moord die in Armenië op veel publieke belangstelling kon rekenen (CGVS p.10).*

Zoals reeds hierboven gesteld blijkt immers ook dat er in (ernstige) gevallen van politieke vervolging zeker over bericht zou worden. Voorts wist u niet op basis van welke elementen u tweeënhalf jaar na de moord plots van deze moord werd beschuldigd (CGVS p.9).”

Verzoekers stellen dat de omstandigheid dat het onderzoek, dat door de Raad van Europa werd aangevraagd, officieel nog geen moordenaar heeft kunnen aanduiden voor deze wandaad, niet belet dat de Armeense politie verder officieuze onderzoeken is blijven instellen om de potentiële moordenaars in beschuldiging te brengen. Ze gaan hier echter voorbij aan het feit dat verzoeker stelde dat hij al sinds 6 september 2010 officieel gezocht wordt voor de moord op T.H. (...).

Terecht stelt verweerder dat essentieel is dat blijkt dat er nog geen daders voor (onder meer) de moord op T.H. (...) zijn geïdentificeerd. Verzoekers weerleggen dit niet door een uiteenzetting te geven over de waarde van de door hun overgemaakte stukken en het bondig herhalen van de asielmotieven.

De stelling van verzoeker dat *“hij op één van de dvd's herkenbaar is en hij zich niet ver was van de plaats waar de moord, waardoor waarschijnlijk de politie van Jerevan gepoogd heeft hem van dit*

overlijden te beschuldigen” is loutere speculatie. In zoverre eerste verzoeker herkenbaar zou zijn, zou dit alleen aantonen dat hij deelgenomen heeft aan de betogingen in maart 2008.

De Raad schaaft zich achter bovenvermeld motief uit de bestreden beslissing.

2.5. Wat de medische attesten betreft waarbij ribbreuken vastgesteld worden van de heer H. Y., de vader van verzoeker, meent de Raad dat dit geen bewijs is van mishandeling tijdens een willekeurige aanhouding op 2 maart 2008.

Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar aandoening opliep is. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Toch moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het neergelegde attest is geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging.

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS

